

Sipke's Elfstedentocht

Sipke syn Alvestêdetocht

Tekst: LIDA DIJKSTRA

Illustraties: HARMEN VAN STRAATEN

afûk

RUBINSTEIN

E E N L U X E G O U D E N B O E K J E

*‘t Giet oan!’ roept pake Pipermûs.
‘Hup! Redens út it fet.
Ik ryd de Alvestêdetocht.
Wat moaiers is der net.’*

*‘t Giet oan!’ roept opa Spitsmuis stoer
als hij de deur uitgaat.
‘Ik schaats de Elfstedentocht;
het mooiste wat bestaat!’*

*Yn 'e Swettehaven bynt er op.
Hy hat earst foar de wyn.
Syn tas mei iten fielt wat swier...
want dêr kroep Sipke yn.*

*In de Zwettehaven bindt hij op.
Wind mee, in het begin.
Zijn tas met eten voelt wat zwaar...
want daar kroop Sipke in.*

*Yn it tsjuster streket er nei Snits.
It earste stimpel stiet!
Yn Drylts rydt pake yn in skuor,
syn broek wurdt dweiltrochwiet.*

*Zijn eerste stempel haalt hij vlot
in **Sneek**: de eerste stad.*

*In **IJlst** rijdt opa in een scheur,
zijn broek wordt kleddernat.*

*It sâniis op 'e Sleattemer Mar
rydt hobbelich en swier.
By it stimpeljen yn Sleat hat pake
al in grouwe blier.*

*Het zandijts op het Slotermeer
schaatst hobbelig en naar.
In **Sloten** voelt hij op zijn hiel
een akelige blaar.*

*Yn Starum moat er klune,
want dêr is it iis striemin.
‘Ik lûk jo wol nei boppen,’
seit in lytse, brune hin.*

*Hij moet klunen in Stavoren,
want daar is het ijs niet goed.
'Ik hijs u wel naar boven,'
roept een kip hem tegemoet.*

By **Hylpen** rydt in hûntsje
mei in stiif beferzen sturt.
In otter slút him by har oan,
mei pylken yn it burd.

Bij **Hindelooopen** heeft een hond
een stijf bevroren staart.
Een otter sluit zich bij hen aan,
met pegels in zijn baard.

